

“THE FEEL-GOOD FILM
OF THE YEAR”

ROTTENTOMATOES

HELENA STAUNTON TIMOTHY SPALL CELIA IMRIE DAVID HAYMAN JOHN SESSIONS JOANNE LUNLEY

FINDING YOUR FEET

SOMETIMES YOU NEED A PUSH IN THE RIGHT DIRECTION

© 2014 Universal Studios. All Rights Reserved. Universal Studios is a registered service mark of Universal Studios, Inc. Universal, the Universal logo, and Finding Your Feet are trademarks of Universal Studios, Inc. All other trademarks are the property of their respective owners.

COMING SOON

www.findingyourfeet.com @findingyourfeet

FILMMAGIE

onafhankelijk, kritisch filmtijdschrift

Inhoud

Generiek	3
Bekroningen	4
Regisseur	5
Inhoud	7
Levenslustig ouder worden	7
Goede karakterisering van de personages	8
Grandioze acteurs	8
Persspiegel	9

Generiek

Regie: Richard Loncraine
Scenario: Meg Leonard, Nick Moorcroft
Fotografie: John Pardue
Montage: Johnny Daukes
Muziek: Michael J. McEvoy
Vertolking: Imelda Staunton (Sandra Abbott), Celia Imrie (Bif), Timothy Spalle (Charlie Glover), Joanna Lumley (Jackie), David Hayman (Ted), John Sessions (Mike Abbott), Josie Lawrence (Pamela Harper), e.a.

Duur: 111 minuten

VK - 2017

Bekroningen

[Lees meer](#)

Regisseur

De Engelse regisseur Richard Loncraine verwierf bekendheid dankzij zijn films, zijn televisiewerk en zijn reclamefilms. Hij is niet iemand in wiens werk men terugkerende thema's, genres of stijlen kan herkennen. Daarvoor is zijn oeuvre te veelzijdig en verscheiden.

Loncraine werd op 20 oktober 1946 in Cheltenham, Gloucestershire, Engeland geboren. Hij studeerde beeldhouwen aan de Central School of Art voor hij aan het Royal College of Art de filmschool volgde.

Hij begon zijn loopbaan als beeldhouwer en zijn werk werd van tijd tot tijd tentoongesteld in het Instituut van Hedendaagse Kunst. Hij maakte o.a. naam door als eerste een Newton's cradle (aan touwtjes opgehangen metalen balletjes die wanneer het eerste balletje de volgende aantikt, het laatste balletje in beweging brengt) in chroom te maken.

Loncraine werkte drie jaar voor de BBC voor hij reclamefilmpjes, documentaires en opvoedkundige programma's ging maken. In zijn periode bij de BBC regisseerde hij een seizoen van *Tomorrow's World*, een langlopende (van 1965 tot 2003) tv-reeks over nieuwe ontwikkelingen

in wetenschap en technologie.

Loncraines reclamefilms vielen in de smaak en hij behaalde er verschillende prijzen voor. Sindsdien bouwde hij zijn loopbaan uit waarin hij succesvol weet over te schakelen van het regisseren van langspeelfilms naar het regisseren van televisieproducties.

In 1971 vroeg regisseur John Schlesinger hem om gespecialiseerde speeltjes te maken voor zijn film *Sunday, bloody Sunday*. Loncraine ging akkoord op voorwaarde dat hij een rol zou krijgen in de film. Iets waar Schlesinger op inging zodat Loncraine in die film te zien is in de rol van Tony.

In 1974 schreef hij mee aan het scenario van *Professor Popper's problem* van Gerry O'Hara, en draaide hij de kortfilm *Radio Wonderful*.

In 1975 debuteerde hij als filmregisseur met het muzikale drama *Flame*. Dank zij het succes dat deze film in Engeland kende kreeg hij de kans om zijn eerste met Amerikaans geld gefinancierde film in Engeland te draaien. Dat werd *Full circle* (1977), een horror drama met Mia Farrow in de hoofdrol. Met deze film behaalde hij de Grote Prijs op het Festival van Avoriaz.

Er volgden dan een tijdje van werkzaamheden bij de televisie bij de regie van afleveringen van televisiereeksen en televisiefilms, waaronder de opgemerkte tv-film *Blade on the feather* (1980).

De psychologische thriller *Brimstone and Treacle* voerde hem in 1982 terug naar de bioscoopfilm. Met deze film met Sting in de hoofdrol behaalde hij de Grand Prix des Amériques op het Montreal World Film Festival. In het zelfde jaar verscheen van hem ook *The Missionary*, een komedie over een uit Afrika teruggekeerde missionaris die van zijn bisschop de taak krijgt voor de Londense prostituées te zorgen.

Het misdaaddrama *Bellman and true* (1987), waar hij ook aan het scenario meewerkte, werd zijn volgende film.

Zijn bewerking van *Richard III* (1995 – scenario van Loncraine en acteur Ian McKellen) van Shakespeare, waarbij hij het stuk overbracht naar een fictief fascistisch Engeland, werd een groot succes bij de critici en bezorgde hem naast de Zilveren Beer op het Berlijnse filmfestival ook twee BAFTA Prijzen, een Oscar Nominatie en een Golden Globe Nominatie.

Na deze film volgde er opnieuw tv-werk met onder meer de regie van een episode van de mini-serie *Band of Brothers* (productie BBC in Engeland en HBO in de VS, met Steven Spielberg als co-producer), een werk waarvoor hij een Emmy Award kreeg.

Prijzen behaalde hij vervolgens ook met de televisiefilms *The gathering storm* (2002), een intieme kijk op het huwelijksleven van Winston en Clementine Churchill, en *My house in Umbria* (2003).

Met de romantische komedie *Wimbledon* (2004) keerde Loncraine terug naar het witte doek. In 2006 draaide hij de misdaadthriller *Firewall* en in 2009 volgde *My one and only*.

Toen wenkte de televisie terug en draaide hij met *The special relationship* (2010) zijn derde televisiefilm voor HBO. Het werd een film over de relaties van Tony Blair met Bill Clinton en George W. Bush. Voor de televisiereeks Playhouse Presents draaide hij in 2012 de aflevering *City Hall*.

Zijn volgende werk, *5 flights up* (2015), was er een voor de bioscoop, en ook zijn meest recente film, de feelgood movie *Finding your feet* (2017) is een bioscoopfilm.

Inhoud

Wanneer 'Lady' Sandra Abbott na veertig jaar huwelijk ontdekt dat haar man haar bedriegt met haar beste vriendin, trekt ze in bij haar oudere zus Bif van wie ze vervreemd was. Deze twee kunnen niet meer van elkaar verschillen dan het geval is. Sandra voelt zich dan ook in het begin helemaal niet thuis bij haar wat extravagante, ruimdenkende en progressieve zus. Maar ze laat zich toch, eerst tegen haar zin, door Bif meenemen naar de dansschool waar ze haar nieuw verworven vrijheid zal ontdekken en tenslotte zal omarmen.

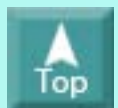
Levenslustig ouder worden

- Men heeft hiermee wel de juiste sfeer te pakken, waarbij het groepje oudere Londenaren nog de levenslust (en passie) hebben van jonge tieners, maar ook moeten omgaan met de harde realiteit van het ouder worden. (Martijn Hamerling in Filmtotaal)

- Deze met nonchalante vaardigheid geregisseerde komedie wil ons wederom laten zien dat het leven niet ophoudt na je 60ste. Dat het leven niet ophoudt na je zestigste zou toch geen geheim meer hoeven zijn. Toch geldt het in de filmindustrie als een vrij recente ontdekking, die nog geregeld als eyeopener wordt gepresenteerd: ja, ook mensen boven een bepaalde leeftijd kunnen verliefd worden en lol maken. (Pauline Kleijer in De Volkskrant van 11/04/2018)

- De Britse film *Finding Your Feet* is een romantische komedie, maar dan eentje met zestigers in de hoofdrol. Krijgen zij een tweede kans in de liefde? Hij volgt grotendeels de regels van het genre, waardoor het niet moeilijk is in te zien dat de kloof tussen de hautaine Sandra en de wat sjofele Charlie ongetwijfeld overbrugd zal worden. (André Waardenburg in nrc.nl van 10/04/2018)

Goede karakterisering van de personages

- Toch is *Finding Your Feet* ook weer niet zo heel voorspelbaar, vooral door de levendige karakterisering van zijn personages. Zo is Bif een boeiend figuur: onconventioneel, humoristisch en ontwapenend, in alles een vrije geest. Ook het thema van het jezelf herontdekken na veertig jaar huwelijk wordt pakkend uitgewerkt. (André Waardenburg in nrc.nl van 10/04/2018)

Grandioze acteurs

- Wat enorm helpt is dat alle rollen gespeeld worden door grandioze Britse acteurs, onder wie Imelda Staunton, Celia Imrie en Timothy Spall. Zij zorgen ervoor dat hun personages nooit eendimensionaal zijn maar altijd onvermoede kanten hebben die geleidelijk aan onthuld worden. (André Waardenburg in nrc.nl van 10/04/2018)

Persspiegel

- Dansclubjes, snobs die ruziën met de arbeidersklasse en een kleine groep bejaarde Londenaren die hun jeugdigheid herontdekken. *Finding Your Feet* lijkt het perfecte zondagsuitje voor een Brits publiek op zoek naar een feelgoodfilm. Met Imelda Staunton, Celia Imrie en Timothy Spall in de hoofdrollen zijn alle ingrediënten daarvoor in huis. (...) *Finding Your Feet* is voorspelbaar en neemt weinig risico's, maar wordt enigszins gered door de kunsten van Staunton, Imrie en Spall. Verwacht geen brok in de keel of een lachfestijn, maar een rebels groepje ouderen dat op zoek gaat naar geluk, met een aandoenlijk Brits filmsfeertje. (Martijn Hamerling in Filmtotaal)

- Zo op het oog is er niet veel mis met *Finding Your Feet*: de film is slim geschreven, uitstekend geacteerd en met nonchalante vaardigheid geregisseerd. (Pauline Kleijer in De Volkskrant van 11/4/2018)

- Met *Finding Your Feet* bewandelt regisseur Richard Loncraine nogal wat platgetreden paden. Desondanks blijft de film amuseren en wordt af en toe een gevoelige snaar raakt. (Bart Van Der Put in Het Parool van 11/04/2018)

